Zaterdag 20 Juli 1946

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

63ste Jaargang No. 4865

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858, Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Utrechts Prof. Kramers krijgt de leiding in Atoomcomité der V.N.

Morgen verkiezingen in Turkije.

USA-Senatoren bij den Paus.

DE TOESTAND IN CHINA.
door DeWitt Mackenzie.

Generaal Ho Ying Tsjing, Tsjang Kai Sjeks militaire rechterhand die op een missie in de Verenigde Staten is, gaf als zijn mening te kennen, dat de wereldvrede en de vrede in China onafscheidelijk met elkaar verbonden zijn. China met zijn 500 millioen inwoners blijft een der gevaarlijkste plekken op de onrustige wereld, ondanks de onvermoeibare pogingen van den Noordamerikaansen Generaal Marshall om een einde te maken aan de bloedige tweespalt tussen de nationalistische regering en de Chinese Communisten.

Generaal HO YING TSJING
China blijft onrustig.

Telkens weer kwam het succes bijna binnen het bereik van Marshall, doch telkens weer laaiden de gevechten opnieuw op, zoals nu weer op verscheidene punten benoorden de strategische Jangtse-rivier.

De communistische en de nationalistische legers zijn op mars langs deze machtige waterweg en Generaal Tsjou En Lai, de communistische zegsman, verklaarde laatst dat de plaatselijke conflicten snel uitgroeien tot een burgeroorlog.

Ik heb Generaal Tsjou in zijn land geïnterviewd en heb in hem een man van groot volhardingsvermogen gevonden.

Zelfs indien de burgeroorlog tot China beperkt zou blijven, zou deze een vreselijke tragedie zijn. Nu reeds hongeren millioenen lieden.

Doch dat is niet alles. Samen met de hernieuwde gevechten, verklaarde de radio van Moskou, dat de Verenigde Staten van plan zijn de Chinezen te bewapenen en op te leiden alsook om de leen-pacht aan China te verlengen (New York, (AP) 19.7).

STAKINGEN NEMEN AF.

De stakingen in Italië nemen af, doch de fundamentele problemen — de lage lonen en hoge prijzen — welke duizenden arbeiders doen staken, doen vrezen dat er nieuwe stakingen zullen uitbreken. In Rome en door het gehele land zijn de nieuwsbladen weer in de kiosken te verkrijgen. Turijns algemene staking is ook geëindigd na een overeenkomst, waarbij de hoofden van gezinnen een bonus van 1800 lire krijgen en de andere arbeiders een kleinere som (Rome, (AP) 20.7).

IERLAND BIJ DE VERENIGDE NATIES?

Naar bekend gemaakt werd te Dublin zal De Valera op 23 Juli de toestemming vragen van de Dail om een verzoek tot toelating te richten aan de Verenigde Naties „zodra de regering de tijd opportuun acht" (Dublin, (AP) 20.7).

MOGEN WEER ZONDER WAPENEN UIT.

Het Britse leger in Palestina heeft hedenmiddag de order, welke een maand geleden uitgevaardigd werd en waarbij vereist werd dat alle Britse soldaten wapenen zouden dragen, terwijl zij zich buiten de barakken bevinden, ingetrokken (Jerusalem, (AP) 20.7).

KRAMERS WORDT VOORZITTER.

Professor Hendrik A. Kramers, een der meest vooraanstaande natuurkundigen van Nederland, is benoemd tot Voorzitter van het Wetenschappelijk en Technisch Comité van de Commissie voor de beheersing van de Atomaire Energie der Verenigde Naties. Zoals men weet zijn twaalf andere landen lid van dit comité (New York, (AP) 20.7).

HONGAARSE REGERING ZWICHT.

De Hongaarse regering is gezwicht voor de Russische eisen en heeft beloofd de verkennerij en zekere Rooms Katholieke jeugdorganisaties, welke door den Sovjet-bevelhebber als „fascistisch" werden uitgemaakt, te ontbinden. De regering heeft ook een beroep gedaan op de Rooms Katholieke Geestelijkheid om af te zien van elke anti-Russische propaganda. Het document was getekend door Premier Ferenc Nagy (Boedapest, (AP) 19.7).

DE BRITSE AFVAARDIGING.

In Londen werd bekend gemaakt, dat de Britse afvaardiging naar de vredesconferentie te Parijs onder leiding zal staan van Bevin. Van de afvaardiging zullen o.a. lid zijn de Eerste Lord der Admiraliteit A. V. Alexander, de financiële secretaris Glenville Hill en de Onder-Secretaris van Buitenlandse Zaken Hector Mc Neil. Er werd geen formele bekendmaking gedaan en kringen van Whitehall zeide, dat de datum waarop de afvaardiging zal vertrekken nog niet bepaald is (Londen, (AP) 19.7).

MEN GAAT STEMMEN IN TURKIJE.

Turkije bereidt zich voor op het eerste grote experiment in de democratie — de verkiezing van morgen om over het lot van de regering van President Ismet Inonu te beslissen.

PRESIDENT INONU
Morgen wordt beslist.

Leden van de oppositie — de Democratische Partij — zeiden berichten ontvangen te hebben van toenemende gewelddaden en terreur door het gehele land. Zij beweerden, dat de regeringspolitie leden van de partij afranselde en druk op hen afdoende. Door een regeringszegsman werden deze beschuldigingen bestempeld als belachelijk.

De meeste kringen zijn van mening, dat Inonu's regering zal worden gehandhaafd. Men zeide, dat de betekenis van de verkiezing was, dat voor het eerst een oppositiepartij de kans krijgt om aan de macht te komen door middel van de stembus. Een Democratische zegsman in Ankara schatte, dat zijn partij 120 tot 150 van de 460 zetels in de volksvertegenwoordiging zou veroveren.

De leden van Inonu's Republikeinse Volkspartij zeiden, dat de Democraten niet meer dan vijftig zetels zullen winnen, terwijl misschien twintig andere door onafhankelijke candidaten zullen worden gewonnen.

De verkiezing is het gevolg van de beslissing welke de regering in December van het vorig jaar nam om de ban tegen de oppositiepartijen op te heffen. Er heeft slechts één wettige partij in Turkije bestaan sedert de revolutie van 23 jaar geleden (Istanbul, (AP) 20.7).

KONING GUSTAAF ONGESTELD.

Het „Aftonbladet" meldde, dat Koning Gustaaf van Zweden een lichte hartaanval kreeg tijdens zijn tennisuur op Woensdag. Volgens het blad heeft de koning zich sindsdien goed gevoeld, doch zou hij afgezien hebben van het plan om deel te nemen aan de kampioenswedstrijden te Baastad (Stockholm, (AP) 19.7).

DE GAULLE ZAL SPREKEN.

Generaal De Gaulle zal volgens zijn medewerkers een krachtige redevoering over de buitenlandse politiek houden op 28 Juli, de dag voordat de vredesconferentie opent. Onderwerp en tijd van de toespraak zijn volgens de meeste waarnemers een aanwijzing dat De Gaulle zich zeker candidaat zal stellen voor het Presidentschap van de vierde republiek (Parijs, (AP) 20.7).

PAUS ONTVANGT NOORDAMERIKAANSE VERTEGENWOORDIGERS.

Zijne Heiligheid de Paus heeft er bij een groep Noordamerikaanse Senatoren en Afgevaardigden, die hij op een privé-audiëntie ontvingt, op aangedrongen om hun ervaringen en inlichtingen die verkregen werden op hun reis om de wereld te delen, zodat de mensen beter de ontreddering zullen begrijpen, welke door de oorlog veroorzaakt werd en de grote moeilijkheden, die de heropbouw meebrengt. De leden van de groep werden den Paus voorgesteld door Myron Taylor, den persoonlijken vertegenwoordiger van Truman bij het Vaticaan.

De Senatoren waren Allen Ellender en Hugh Butler en de Afgevaardigden waren William Robinson, Fred Crawford en George Miller (Vaticaanstad, (AP) 20.7).

BESCHULDIGINGEN VAN RANKIN.

De Noordamerikaanse Afgevaardigde John Rankin, een Democraat van Mississippi, herhaalde in het Huis de beschuldigingen die hij vroeger in de week gedaan had, dat buitenlandse verspieders werkzaam zijn in de fabriek voor atoombommen te Oak Ridge, Tennessee. „Zij trachten de geheimen van de atoombom te weten te komen om deze niet alleen tegen ons maar ook tegen sommige onzer bondgenoten te gebruiken", zeide hij. Hieraan voegde hij toe: „Hetzelfde geschiedt te Aberdeen, Maryland, waar nieuwe wapenen geprobeerd worden (Washington, (AP) 19.7).

TOEKOMST IN DE LUCHT.

Generaal H. H. Arbold, die tijdens de oorlog hoofd was van de luchtstrijdkrachten van het Noordamerikaanse leger, zeide een invasie van de stratospheer door ware luchtschepen te voorzien. Volgens hem is de veiligheid van de Verenigde Staten afhankelijk van de volledige integratie van alle strijdkrachten. „Wij moeten heden als een feit aannemen, dat wij zeer goed binnen slechts 30 minuten afstands van vijandelijk gebied zouden kunnen komen. De toekomstige veiligheid van de Verenigde Staten ligt in de lucht" (Los Angeles, (AP) 20.7).

PROEF MISLUKT.

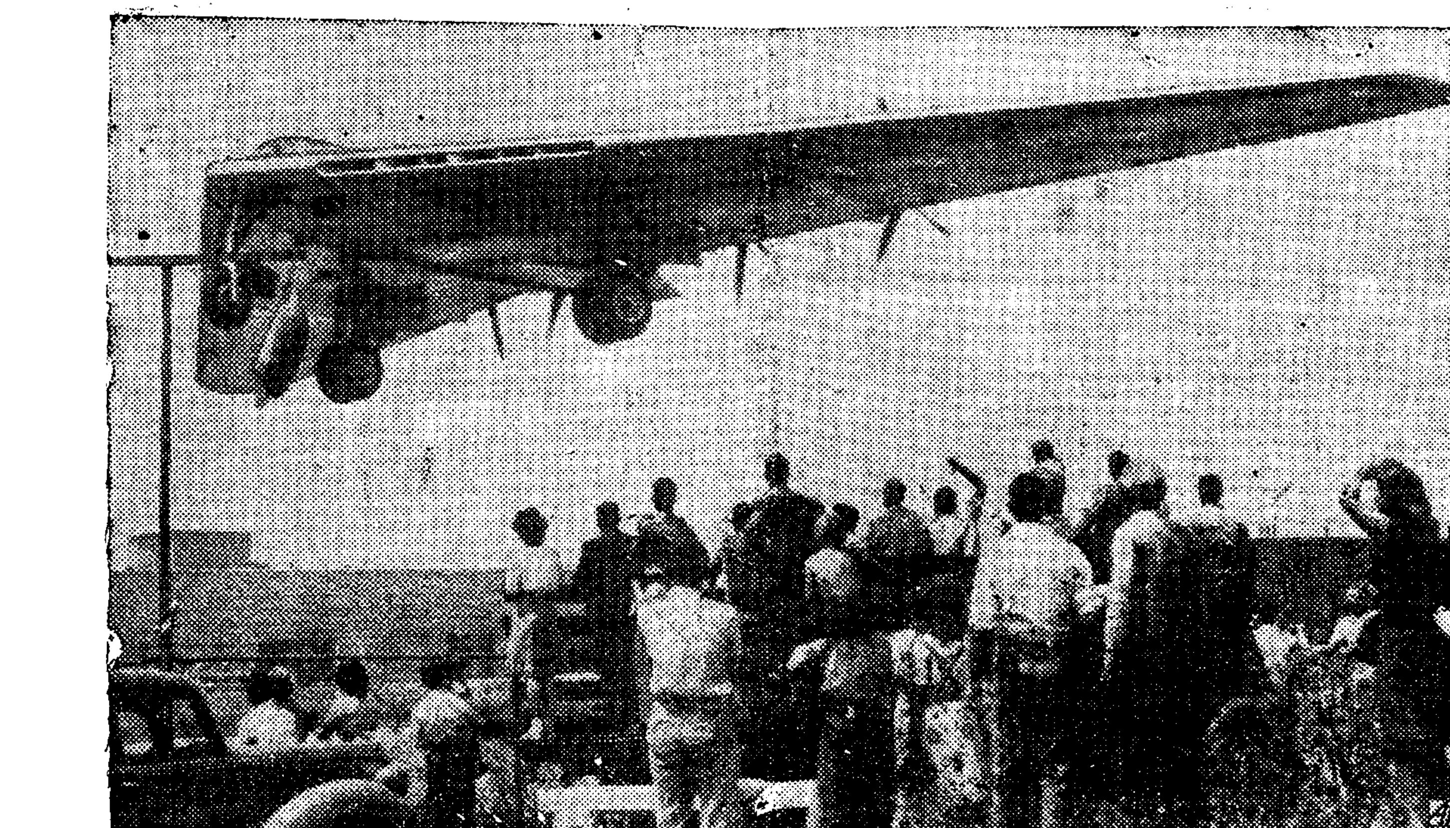
Een grote magnetische flitsbom, welke gebruikt werd bij een oefening voor de ontploffing van een atoombom onder water, ging 51 minuten vóór de vastgestelde tijd af. Vice Admiraal W. H. P. Blandy gaf echter onmiddellijk de verzekering, dat zoiets niet zou gebeuren met de werkelijke atoombom. Men schrok wel van de magnesiumbom, doch deze veroorzaakte geen slachtoffers of schade. Blandy zeide, dat de juiste oorzaak van de vroegtijdige ontsteking van de lichtbom nog niet vastgesteld is, doch dat deze geheel anders ontstoken wordt dan de atoombom en het publiek niet behoeft te vrezen, dat het personeel, hetwelk deel zal nemen aan de proef op Woensdag aanstaande, gevaar zal lopen. (Aan boord van de „Mount McKinley" (AP) 19.7).

DE ROTTERDAMSE HAVEN.

Ook uit de Rotterdamse haven hoort men goed nieuws. De eerste 2 laadbruggen door de Duitsers uit de haven geroofd, zijn in Lubeck teruggevonden en Vrijdag in Rotterdam weer aangebracht.

ZUIVERING VAN DE PERS.

Het bestuur van de Nederlandse Journalisten Kring heeft bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan gedrongen op een spoedige gehele zuivering van de pers.

De Vliegende Vleugel van het Noordamerikaanse leger, een nieuw vliegtuig dat gebouwd werd door Northrop en bekend staat als de XB-35, stijgt op van de luchtbasis te Muroc, Californië.

het nieuws van vandaag

Aan een Nederlander is voorlopig de eer te beurt gevallen om leiding te geven in het comité van de Atomaire Commissie der Verenigde Naties om zich bezig te houden met de wetenschappelijke en technische vraagstukken. De keuze scheen te gaan tussen een Pool en een Nederlander, doch de Nederlander won het ondanks te steun die Polen van Rusland kreeg. Professor Dr. Hendrik Anthony Kramers van Utrecht, een 51-jarige Rotterdammer, kreeg de leiding over het comité dat de internationale atoomproblemen zal bestuderen. De taak is bij hem zeker in goede handen. Professor Kramers studeerde onder leiding van niemand anders dan den groten Deensen geleerde Niels Bohr.

Hij staat bekend om zijn uitnemende geschriften op het gebied der moderne atoomtheorie.

Naast dit nieuws, dat niet alleen Nederland, doch ook de gehele wereld raakt, zijn er andere berichten die onze belangstelling kunnen wekken.

Zo zal morgen in Turkije gestemd worden over de regering van President Ismet Inonu.

Voor het eerst sedert de revolutie van Utatürk 23 jaar geleden doet een oppositiegroep — de Democratische Partij — aan de verkiezingen mee. Tot het najaar van 1945 was slechts de regeringspartij erkend.

Het schijnt dat de gemoederen nogal verhit zijn, omdat van links en rechts beschuldigingen worden gedaan van gewelddaden. Er zijn al enkele doden gevallen in de campagne.

Hoewel in Frankrijk het nog niet zo ver is dat men gaat stemmen om een permanente regering, wordt er hard gewerkt door de verschillende partijen.

Volgens een bericht uit Parijs zal Generaal de Gaulle zich hoogstwaarschijnlijk candidaat stellen voor het Presidentschap. De Generaal zou van plan zijn een krachtige redevoering over de buitenlandse politiek te houden op de dag voordat de Europese vredesconferentie aanvangt. Dat is dus op Zondag over een week. In verschillende landen stelt men de afvaardigingen samen die de vredesconferentie zullen bijwonen. Bevin zal aan het hoofd staan van de Britse delegatie, aldus meldt Londen.

Zijne Heiligheid de Paus heeft vandaag een groep Noordamerikaanse Senatoren en Afgevaardigden die een reis maken door de wereld op audiëntie ontvangen. De Heilige Vader zeide daarbij, dat men door deze inspectietocht een idee zal hebben gekregen van de ontreddering over de wereld en dus beter zal begrijpen dat er hard gewerkt moet worden voor de heropbouw.

De Geschiedenis in Wording — XXVI

Het bezette Hongarije.

Dezer dagen kon men het ontstellend bericht lezen, dat in Hongarije de Sovjet-autoriteiten de verkennerij en de Katholieke jeugdorganisaties hebben verboden omdat zij „fascistisch" zouden zijn. Voorts werd gevraagd aan de regering om de immuniteit van enkele parlementsleden, die critiek geoefend hadden op de Sovjet-politiek, op te heffen.

Commentaar hierop zou eigenlijk overbodig zijn ware het niet, dat vele mensen het lezen en verder onverschillig blijven ten opzichte van zulke ernstige dingen, die ingrijpen in de individuele vrijheid van zovele mensen.

Zeker, Hongarije heeft oorlog gevoerd tegen de Sovjet Unie, doch iedereen die zich enigszins op de hoogte houdt van de internationale politiek, zal begrijpen dat Hongarije moeilijk anders kon doen. Zoals nazie-Duitsland verschillende andere kleine Europese mogendheden gedwongen heeft om mee te doen aan zijn aanvalsoorlog, zo heeft ook Hongarije meegedaan.

Het land kreeg een regering opgedragen, die meeging met de nazies en naar de pijpen van Berlijn danste. Veel was er bovendien niet voor nodig om de soldaten te doen vechten tegen de Sovjet Unie waar de Hongaren zich wel degelijk bewust waren van de bedreiging, die het communistische Rusland leverde voor hun christelijke beschaving. Het ging er maar om het communisme buiten de deur te houden.

Hongarije is echter een land waar het Katholicisme geworteld is in een groot deel van de bevolking. Dat de Katholieke jeugdverenigingen fascistisch zouden zijn is natuurlijk een Russische uitvlucht. Alles wat anticommunistisch is wordt door de Sovjets als fascistisch bestempeld en zo dient dan ook de nieuwe maatregel der bezettingsautoriteiten beschouwd te worden als een actie tegen het Katholicisme.

Reeds enkele maanden geleden heeft de Amerikaans-Hongaarse Federatie trouwens een beroep gedaan op de regering der Verenigde Staten om haar invloed aan te wenden tegen het eigenmachtig en onredelijk optreden der bezetters van Hongarije. Men verklaarde daarbij, dat de Sovjets gebroken hebben met „elk beginsel van het Atlantisch Handvest", doch dat het Hongaarse volk, zijn Westerse beschaving en Christelijk geloof trouw, weigert om te worden ingevoegd in een Oosterse Sovjet-spheer.

„De Hongaren wensen hun nationale onafhankelijkheid, hun constitutionele vrijheid en hun eeuwen-oude democratische instellingen te behouden. Zij verwerpen de totalitaire methoden en hebben ook uiting gegeven aan hun wens om de volledige democratie te erlangen. Zij zijn vastberaden hun politieke, economische en culturele betrekkingen met de Westerse democratische wereld te behouden. Zij wensen niet te worden gedegradeerd tot een satellietstaat van Rusland door een voortdurende bevredigingspolitiek, welke reeds eenmaal, tijdens de nazie-bezetting, fataal gebleken is voor de vitale Hongaarse belangen".

De Amerikaans-Hongaarse Federatie is een organisatie, welke meer dan 500.000 Amerikanen van Hongaarse afkomst beweert te omvatten. Zij wijst in haar verklaring ook op de toespraak van Josef Kardinaal Mindszenty, Primaat van Hongarije, waarin hij verklaarde, dat in November 1945 ongeveer 80% van de kinderen in de hoofdstad Boedapest dood geboren werden.

„De toekomst van Hongarije wordt thans uitgeroeid. Het is geen overdrijving om te zeggen dat onder de Sovjet-bezetting de levensstandaard in Hongarije is gezonken tot een beneden-menselijk peil" aldus de verklaring.

„In deze wapenstilstandsperiode wordt de systematische Sovjetisatie van Hongarije uitgevoerd in strijd met de wil van de overweldigende meerderheid van het Hongaarse volk, gelijk gebleken is bij de verkiezingen voor het Parlement in November 1945.

Opeenvolgende Hongaarse regeringen waren gedwongen de ergste nazie-beginselen in practijk te brengen. Hierbij zij gewezen op de deportatie van bedreven fabrieksarbeiders naar Rusland, de uitzetting van de Hongaarse minderheden uit Slowakije en van de Duitse minderheid uit Hongarije.

Wat betreft deze laatste maatregelen werd Hongarije door de bezettende mogendheid gedwongen de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor de vervolging van een minderheid op raciale grondslag. Op een andere wijze dwong Hitler de satellieten-regeringen om de Joden te vervolgen, teneinde door de gemeenschappelijke banden van schuld zijn greep op de weigerachtige regeringen te versterken.

Enkele weken geleden wezen wij reeds op het Russisch optreden in Oostenrijk, doch het verschil is dat men in Oostenrijk slechts een zone bezet houdt, terwijl geheel Hongarije door het Rode leger zelf bezet wordt.

Oostenrijk kreeg een viermogendheden-bezetting, die zich op de rug van een muisje een plaats veroverden. Hongarije kwam er erger af met de exclusief-Russische bezetting van een kleine millioen manschappen.

De grote leuze, welke momenteel in Hongarije wordt gepropageerd is: geen bufferstaat tussen het Westen en het Oosten. En de consequentie daarvan luidt dan: goede relaties met de Westelijke geallieerden, maar bovenal nauwe samenwerking en vriendschap, eventueel zelfs bondgenootschap met Rusland.

Dat de Hongaren deze leuze laten voor wat zij is blijkt uit de houding van de bevolking.

De aanvankelijk schijnbaar verdraagzame houding der Russen maakt dan ook plaats voor een straffer optreden. De fluwelen handschoen is afgeworpen en de ijzeren vuist wordt zichtbaar. De beruchte ondermijningspolitiek der Communisten wordt met groter kracht gevoerd want zoals ook in andere Balkanlanden streeft de bezetter ernaar de plaats der Communisten ver boven hun getalsterkte te doen uitgaan. In de regering nemen de Communisten dan ook een plaats in, die in het geheel niet evenredig is aan hun aanhang onder de bevolking. Zo kregen zij het Vice Premierschap terwijl voorts een Communist de belangrijkste portefeuille — die van Binnenlandse Zaken — in handen kreeg. Daardoor beheersen zij de politie en een belangrijk deel van het bestuursapparaat, terwijl zij door de vorming van een links blok hun politieke macht met de dag versterken.

Een gelukkig verschijnsel is, dat op de conferentie te Parijs de westelijke mogendheden de Russische Donaupolitiek een halt hebben toegeroepen en een vrije vaart op deze belangrijke rivier eisen. Het is maar te hopen, dat evenals Oostenrijk ook Hongarije spoedig bevrijd moge worden van de bezetting, omdat alleen daardoor kan worden gehoopt op de ontwikkeling van de ware democratie in dat land.

Lasten zong 50 jaar s'Heren lof

Een feest der getrouwheid.

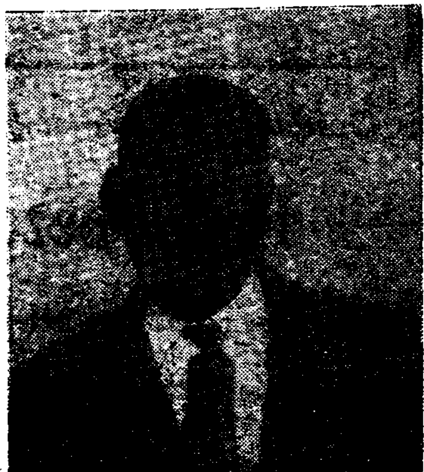
Morgen zal met een plechtige Heilige Mis in de Pro-Cathedrale Kerk van de Heilige Anna het luisterrijke feit herdacht worden, dat de Heer Emmanuel Victor Lasten 50 jaar lid is van het kerkkoor van de Heilige Anna. Het bizondere is hier echter niet, dat hij 50 jaar lid was, maar dat hij 50 jaar ook Gods lof zong te allen tijde. Behoudens in geval van ziekte was er nimmer een gezongen Heilige Mis, een Lof of een Respons waar de Heer Lasten ontbrak. Dikwijls stond hij heel alleen op het koor en deed zijn vrijwillig op zich genomen plicht.

Als klein broekje klauterde hij op 18 Juli 1896 de trap op van het koor in de St. Anna en presenteerde zich bij Frater Richardus. Deze accepteerde de viefe knaap onder het goedkeurend gekuik van Frater Candidus aan het orgel. En sinds die tijd deed Emmanuel Lasten zijn plicht.

Hij hield van zingen en zorgde, dat hij er ook veel van kwam te weten. Jarenlang was hij de tweede dirigent, totdat men het nodig oordeelde, dat een ander dit overnam, omdat de baspartij, die hij alleen zingen moest, niet meer samenging met dirigeren.

De Heer Emmanuel Lasten heeft het zingen lief, maar bovenal bemint hij de dienst des Heren. Een vreugde vindt hij het op grootse feesten mede te doen en door zijn zang der mensen jubel te verkondigen. Maar zijn vrome liefde voor de dienst des Heren blijkt toch wel het meest, wanneer hij met enkele anderen en soms heel alleen een Respons te zingen staat.

Te weinigen waarderen dit. Dat nimmer verzuimen om een gestorven medemens uitgeleide te doen met de gebeden der Heilige Kerk. Een der zeven werken van barmhartigheid is de doden begraven. De eigenlijke daad komt hier in onze streken in deze tijd niet zoveel meer voor. Maar op een andere wijze doet de Heer Lasten toch al 50 jaren lang dit vrome werk van barmhartigheid.

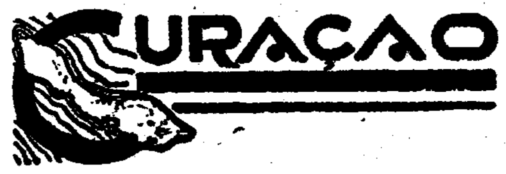

EMMANUEL V. LASTEN
.......bemint de dienst des Heren.

De Heer Emmanuel Lasten is een minnaar des Heren, wanneer hij een doodgewoon lofje te zingen staat of in alle vroegte een eenvoudige Mis zingt. Niet alleen voor de luister van de zang, niet alleen voor het enthousiasme van een machtig koor, voor de overweldigende jubel van geestelijke blijdschap, was hij 50 jaar lid van het koor. Hij was 50 jaar lid, omdat hij bovenal God en de mensen trachtte lief te hebben en in getrouwheid des Heren dienst zijn nederige krachten schonk.

Wij willen dit feest bovenal zien als een feest van trouw. De schone deugd van trouw, die helaas zo weinig wordt gevonden. De trouw, die blijft in moeilijkheden, in de dagelijkse sleur, in ongewaardeerde arbeid en in misprezen ijver.

Morgen zal het koor van de St. Anna den Heer Emmanuel Lasten eer bewijzen. De Pastoor van de parochie zal een plechtig dankoffer opdragen en vele parochianen zullen komen om dit alles mede te vieren. Maar de Heer Lastens diepste blijdschap zal in zijn hart besloten liggen. Hij zal God danken om zijn getrouwheid aan Hem in deze lange reeks van jaren en hij zal zich verheugen over wat Christus zeide over den getrouwen mens. Hij zal eens wonen in het Rijk Zijns Vaders.

MUZIEK OP NATIONALE FEESTDAG.

Naar wij vernemen zal de muziekband „Santa Cecilia" op de avond van 26 Juli aanstaande — de dag welke door de St. Thomaskring wordt gepropageerd als Nationale Feestdag van Curaçao — een uitvoering gegeven op het Brionplein.

Het program, dat wij over enkele dagen hopen te publiceren, zal bestaan uit stukken van Curaçaose toondichters. Zo zal Santa Cecilia belangeloos medewerken om de Curaçao-dag een feestelijk karakter te geven.

RECTIFICATIE.

Lou Lichtveld deelde ons het volgende mede naar aanleiding van het stukje „Wensen Hess' documenten te onderzoeken", dat wij uit het Amsterdamse weekblad De Linie in ons blad van Donderdag jl. overnam:

De wijze waarop dit stuk in De Linie verscheen is tendentieus en het noemen van enkele namen eveneens. Het betreft hier een actie die niets met politiek te maken heeft, zoals men uit deze bijeengegroepeerde namen en het noemen van de Vierde Internationale zou opmaken.

De Heer Lou Lichtveld zeide ons, dat hij een van de ongeveer vijftig ondertekenaars was en dat deze allerlei groeperingen vertegenwoordigen. De heer Lichtveld vond het hierom zo verkeerd, omdat van bepaalde zijde zijn naam met het communisme in verband gebracht wordt en hij geen communist is, zoals hij ons zeide.

Het spreekt vanzelf, dat wij die in de veronderstelling waren dat De Linie met toegang tot verschillende informatiebronnen, het stukje zonder meer overnamen, zodat wij de uiteenzetting van den heer Lichtveld omtrent het artikel gaarne aanvullenderwijs plaatsen.

DE ACCOMODATIE VAN HET CULTUURCENTRUM.

Reeds enkele malen is het ons opgevallen dat de patio en de toneelruimte van het Cultuurcentrum voor lezingen eigenlijk minder deugen. Practisch hebben wij tot nu toe maar één figuur meegemaakt, die in staat was zonder luidspreker de gehele patio te overstemmen en dat was...... Dr. Kasteel. Anderen lukt het niet. Voor kleinere bijeenkomsten zet men de zeer onculturele houten bankjes — want stoelen kan men deze dingen niet noemen, of ze moesten dienen voor een bivak aan het front — dwars over het toneel. Dit heeft verschillende nadelen. Ten eerste is de accoustiek dan verkeerd, zodat men achterin moeilijk of niet kan verstaan. Bovendien hinderen de overwerkende ambtenaren, die in de kamers op de bovengaanderij aan de gang zijn met formulieren te stempelen, op schrijfmachines te tikken e.d. Ondertussen spelen de kinderen in de leeszaal, is het een drukte van belang in de bibliotheek van komende en gaande mensen die boeken komen allen opeens in de fluistertoon allen opeens in de fluistertoon kunnen vervallen. Het verkeer hindert ook vrij sterk en als men het dan meemaakt, dat iemand uit het auditorium de ondeugende kinderen een verdiend pak voor de broek gaat geven, heeft men nog meer geluiden: eerst de reactie op het pak slaag en als dat voorbij is het treiterende schreeuwen dat sterker is naarmate de boefjes zich veiliger buiten schot wanen.

Wij hebben ook al enkele malen een lezing bijgewoond in de zg. examenzaal van het Cultuurcentrum en geloven dat die beter voldoet, al is het er uiteraard iets warmer. Maar de zitbankjes die in de rug geen steun bieden waar men steun zoekt en een scherpe lat tegen de rug drukken waar men dan in vredesnaam maar tegenaan zakt, moeten hoe eerder hoe liever verdwijnen. Vooral voor dames lijken onze deze dingen niet alleen onelegant, maar onbruikbaar.

NAMENS DEN LANDVOOGD.

De volgende heren vertegenwoordigden den Landvoogd bij de verschillende plechtigheden, kranslegingen en samenkomsten ter gelegenheid van de Colombiaanse Dag: bij de H. Mis op Groot-Kwartier, Dr. Cornelis Süthoff met Kapitein Emile C. J. M. van de Laarschot; op het Bolivarplein Frits J. J. Corver; op het Wilhelminaplein Mr. Frans A. Jas; op het Brionplein Mario C. Cadieres en op Suffisant Overste Henri J. Suermondt.

BOISSEVAIN MORGEN.

Naar wij vernemen wordt de Boissevain morgenochtend Zondag tussen 6 en 9uur des ochtends in de St. Annabaai verwacht. Er zal niemand aan boord worden toegelaten, behalve enkele officiële figuren.

TENNISUITSLAGEN.

Dames enkel.

De gisteren gespeelde wedstrijd tussen Mevr. Chr. v.d. Swan en Mej. E. Leendert is door eerstgenoemde gewonnen met 6—1, 6—4.

KONINGIN SEINT DR. MAAL

Dr. Harry Maal van het autonomiecomité Curaçao, mocht het volgende telegram ontvangen:

„Hare Majesteit de Koningin kennis genomen hebbend resolutie vergadering zeven Juli, overgebracht in uw telegram acht dezer, opdroeg mij u hoogstderzelver dank overbrengen voor betuiging aanhankelijkheid en verstrekte inlichtingen waaraan volle aandacht zal geschonken.

(w.g.) Mr. Tellegen,
Directeur Kabinet Koningin.

GESLAAGD.

Voor de examens voor de Gouvernements Mulo-diploma's, gehouden op Woensdag 17 en Donderdag 18 Juli 1946, in het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, slaagden de volgende personen:

Geëxamineerd: 30 candidaten; afgewezen: 1; geslaagd: 29.

Voor diploma A: Nelly Dorer, Elsa Gertruda Galmeyer, Alberto Johanna Gouw, Edna Maria Antonia Isenia, Jacqueline Mary Lauffer, Casparus Hendricus Looman, Ivan Charles de Jongh, Edna Dolores Kenepa, Anno Eligio Kibbeuaar, Cornelia Johanna Arnolda Kreps, Veda Mónica Kruythoff, René David Lourents, Tomas Aquiles Lovera, Willem Pieter Maal, José Manuel Marten, Cesar José de Mey, Carmen Marieta van Kwartel, Editha Teresita Lauffer, Hertha Ernestina Leonora, Selma Hildegard Loewenthal, Patrick O'Day.

Voor diploma B: Willem Constant Pühring, Donald Anastacio Hernandez, Aart Pieter de Jong, Eric Ambrose Kruythoff, Henry Aurelio Leo Mac Donald, Ornelio Martina, Gloria Mauria Mauricio, Ptronella Natzijl.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

18 Juli: A. en Hubert Dennert; Lionel Harms, Andres Koeiers, Frank en George da Costa Gomez; T. M. Penso, A. de Chene, S. Brongersma, W. en H. Claessen; Carlos Curtado, Piet Fraterman, W. A. M. Smits, Adriaan Zee, J. F. P. Hollander, G. A. Nadorp, Herbert Hollander, Kazimiers J. en Gladys Tkaczijk; Rosa Abigail de Solis, Carlos G. Hurtado, Carl W. York, Roland Bosman.

Maracaibo — Curaçao.

18 Juli: Domingo en Hilda J. Cuervo.

„Verzetspoezie toont sociale functie der dichtkunst aan"

Lou Lichtveld wijst op het gedicht als bezieling van ons volk.

Betogend dat verzetspoëzie geen typisch verschijnsel van de laatste jaren in de traditie van het Nederlandse volk is, hield de heer Lou Lichtveld — die vanmorgen vroeg per vliegtuig naar St. Maarten is vertrokken — gisteravond een lezing over de verzetspoëzie in de loop der eeuwen. Hierbij vond de spreker gelegenheid stil te staan bij voorbeelden uit de zerzetspoëzie van vroegere eeuwen tot heden toe, zodat de lezing tezamen met de voordracht van den schrijver tot een niet onbelangrijk geheel werd.

De lezing vond plaats in het Cultuurcentrum onder auspiciën van de Vereniging Oost & West (van welker bestuur niemand aanwezig was) en het Algemeen Nederlands Verbond welks Willem Meyer den spreker inleidde.

Maria Montez rounds out an even half dozen Technicolor films with her portrayal of an Egyptian Queen in Universal's Technicolor production, "Sudan." Since her appearance as Scheherazade in Walter Wanger's "Arabian Nights" she has never appeared in a black and white film at Universal Studio. Her exotic beauty and coloring have proved so satisfactory in color films that she is undisputedly known as "The Technicolor Queen."

Verzet heeft weinig met kunst te maken, aldus de heer Lichtveld, die hierop betoogde dat verzetspoëzie zinloos is als zij niet gevoed wordt door de kunst van het verzet, omdat het schone steeds enig element van verzet in zich bergt, nl. tegen het lelijke. Merkwaardig is het dat vele grote kunstenaars klein zijn gebleken in de verzetskunst, terwijl kleine kunstenaars uitblonken in de verzetskunst.

Ver terug in onze geschiedenis leest men al van verzet der Batavieren tegen Claudius Civilis, men leest van verzet bij Bonifatius, van het Kaas- en Broodvolk en van de gilden tegen de vorsten, van de steden tegen centraliserende staatsorganen. Jacob van Maerlandt verzet zich tegen de algemene vervlakking der maatschappij en het Kerelslied uit het begin der veertiende eeuw schetst het verzet tussen boer en stadsvolk in Vlaanderen. Het Wilhelmus is een duidelijk staaltje verzetspoëzie en in het Geuzenliedboek vindt men voorbeelden, meestal anoniem en vaak getuigend van zekere rauwheid. Een merkwaardig verschil, bezien in het licht van onze tijd, is dat men in de Tachtigjarige Oorlog zo weinig Spaans in deze liederen aantreft tegen veel Duits in de verzetspoëzie van thans. Woordspelingen, als 6¼ op Seyss Inquart, vond men ook toen, bijv. elf (van Alva), d.w.z. een geest die nachtmerries veroorzaakt.

In tijden van verwatering worden de helden van weleer reclame-objecten op tabaksdozen en op café-luifels. Zal dat ook thans weer zo gaan? vraagt de spreker zich af.

Merkwaardige uitingen in een volk dat als zodanig even groot respect voor het Onze Vader had als het katholieke Spaanse volk was een parodie:

„Onze Vader die te Brussel zijt, Uw name is hier gemaledijd", dit sloeg dan op de Spaanse gezaghebbers in de Zuidelijke Nederlanden en het „gebed" besloot ook: „Onze Vader die in den hemel zijt, maak ons deze helse honden kwijt". Joost van den Vondel, heeft op het gebied van onvervalste verzetsgedichten in zijn hekeldichten typische en felle specimina gegeven en daarbij wel eens hartige woorden gesproken, iets wat nu moeilijker is, omdat „men mensen die de schandvlekken der samenleving aan de kaak stellen thans eenvoudig voor bolsjewieken uitmaakt."

In de Franse tijd heeft de spreker weinig sterke voorbeelden gevonden. Het moet er slecht met ons voorgestaan hebben, zegt hij, die in Bilderdijk, „dien opgeblazen maar niet genielozen man", een collaborateur ziet omdat hij Koning Lodewijk „Hollands Heiland" noemde. Sterker vindt de spreker Jan Frederik Helmers' „Hollandse Natie" uit 1812, waarin de stem van het verzet nog naklonk toen de Franse censor er stukken uit geschrapt had en andere passages van voetnoten had voorzien.

Later ontmoet men Multatuli, die zich verzet tegen de onderdrukking der Indonesiërs, terwijl vooral de Boerenoorlog verzetspoëzie in ons land wakker roept, zo van Kloos e.a. In Zuid-Afrika zelf is het Louis Leipoldt, die in onze taal verzetspoëzie schept. De eerste wereldoorlog droeg weinig bij. Wij waren toeschouwers en men treft slechts flauwe reacties aan. In Vlaanderen daarentegen komt René de Clerq.

1940 Betekent een nieuwe periode, waarin wij eerst de verzetspoëzie nog moeten leren, maar die daarna spoedig opwelt in de vorm van bundels, rijmprenten, blaadjes, vlug- en tijdschriften, cahiers enz. Vele waren luxueus uitgegeven, omdat van de opbrengst veel illegaal werk bekostigd werd. Het artistieke gehalte was aanvankelijk niet hoog, maar men inspireert zich op de geuzen en hoewel rijp en groen nog dooreen gepubliceerd worden, vindt men toch al stukken die zich blijven onderscheiden als hoge Kunst.

Aanvankelijk krijgt men het motto — „nieuwe orde, lege borden" —, dat meer tot het verstand dan tot het aesthetisch gevoel spreekt. Het doet opgeld, want het treft den vijand in het hart van zijn prestige en den medestander in de ziel van zijn verzet. Een van de lichters die naar der sprekers oordeel de grootste der levende generatie is, Charlie Roland Holst, een verfijnde dichter die het vroeger had over de hoe als de nood hoog gestegen is, druk der tijden af te kunnen dalen tot het volksniveau als in zijn „Holland Stinkt".

De spreker gewaagt nog van een opschrift in een cel op de Binnenhof, welke door terdoodveroordeelden gezien werd: „God helpe vrouw en kinderen, Ik kom wel terecht". Op dit motief ontstond een lang gedicht „Ballade van een ter dood veroordeelde", die aangrijpend is door inhoud en vorm.

De heer Lichtveld illustreerde alles door gedichten uit verleden en heden en wees op de sociale functie van de poëzie, welke vooral bleek uit de verzetspoëzie. Het verzetspoëzie is geen typisch verschijnsel van de laatste jaren uit onze geschiedenis, vatte hij zijn rede samen, en als karakteristiek wees hij er hierbij op hoe als de nood hoog gstegen is, de poëzie de blanke vleugels laat vallen en de straat opgaat om op prozaïsche benen nuttig werk te doen.

Willem Meyer bedankte den spreker, die door vele Landgenoten en anderen was aangehoord.

Bovenwindse Onderwijsmoeilijkheden

door

EUGENE A. WINTERS.

Bij de vele economische en andere problemen, die de drie Bovenwindse eilanden hebben, voegt zich nog het waarlijk ingewikkelde vraagstuk van het onderwijs. Deze eilandjes hebben een zó geringe bevolking, bovendien nog verdeeld over drie relatief ver van elkaar gelegen stukjes land en soms, hoe klein de eilandjes zijn, ook op de eilandjes nog verdeeld, zoals op Saba tussen Bottom en Windwardside, dat het onderwijs versnipperd is over vele kleine schooltjes: biezondere en openbare. De biezondere scholen omvatten Katholieke, Methodisten en Anglicaanse.

De bevolking dier schooltjes is dikwijls zeer minuscuul. De openbare school van Windwardside telt geen 10 leerlingen, verdeeld over zes klassen. De enige onderwijzeres die alle zes de klassen tegelijk onderricht geeft, moet buitendien nog les geven in de andere Sabaanse openbare school. die in The Bottom is gelegen.

Hier begin en dus reeds de moeilijkheden: versnippering van een toch reeds geringe schooljeugd.

Wij moeten hier echter onmiddellijk aan toevoegen, dat dit onderwijs, met hoe primitieve middelen soms gegeven, alle lof verdient. In de hogere klassen lezen en spreken de kinderen uitstekend Nederlands; men vergete niet dat dit een volkomen vreemde taal is, immers hun omgangstaal is Engels. Mogelijk is het onderwijs zelfs te Nederlands. Want de leerboeken in de hogere klassen zijn Nederlandse leerboeken, ook voor vakken als rekenen. En wanneer een Sabaans kindje een sommetje moet gaan uitrekenen over twee treinen, die elkaar tegemoet rijden tussen Amsterdam en Haarlem, wordt dit een dubbel vraagstuk. Een trein is een vreemd begrip, Amsterdam noch Haarlem spreken tot de verbeelding van het kind. Fietsers, die elkaar tegemoet rijden over een weg zijn even vreemd. Een fiets is een onbekend ding en de wegen van Saba zijn behoudens de steile weg van Fortbaai naar de Bottom, rotspaden langs de scherpe hellingen der bergen. Gedurende de oorlog is uitstekend werk verricht met gestencilde leerboekjes in Curaçao. Het is zeker geen ideale oplossing, maar wij vragen ons af of het toch niet meer zin zou hebben dergelijke aan Curaçao aangepaste boekjes voor te leggen aan deze kinderen dan die boekjes uit een volkomen vreemde en verre wereld.

De Bovenwindse kinderen bezoeken gaarne de school; men heeft zelfs moeite de kinderen er vandaan te krijgen. Ook dat heeft een diepere oorzaak. Immers eenmaal de lagere school doorlopen staan zijn voor het grote vraagteken van de toekomst. De werkgelegenheden zijn gering en meer dan de lagere school is er niet.

De enige mogelijkheid is voor de meer gesitueerden: Curaçao. Maar ook dat lijkt gemakkelijker dan het in werkelijkheid is. Waar moeten deze kinderen ondergebracht worden? Kostscholen is Curaçao niet rijk; een goede kostschool voor jongens zou zeer zeker aan een dringende behoefte voldoen.

Maar het belangrijkste voor de Bovenwinden lijkt ons, dat de mogelijkheid wordt geboden aan de jongens — en zelfs meisjes — goed vakonderricht te genieten. Vaklieden, goede handwerklieden ontbreken op alle drie de eilanden.

Een kern van goede vaklieden zou zeker in bescheiden mate nieuwe welvaart naar deze eilanden kunnen brengen: bouwvakarbeiders dienen aangevoerd te worden, goede mecaniciëns zijn er niet en juist in deze rustige omgeving, die zo weinig contact heeft met de buitenwereld is de ideale atmospheer voor het in de drukke wereld verdwijnende handwerk.

Er is in die richting zeker nog veel te doen; het is een aangelegenheid, die, menen wij, door de bevoegde instanties dient onderzocht te worden.

SPORT

PROGRAMMA KAMPIOENSCHAPS-WEDSTRIJDEN 1946.

Heren enkelspel.

Als volgt wordt het tennisprogram om het kampioenschap van Curaçao voortgezet. Al de wedstrijden worden gehouden op de C.S.C.-banen.

Zaterdag 20 Juli 16.00 uur partij no. 31 Hoyer — Heldrine.

Zondag 20 Juli 16.00 uur partij no. 32 Regales — Jusurun.

Maandag 22 Juli 16.00 uur partij no 33 Chumaceiro — Salas.

Dinsdag 23 Juli 16.00 uur parnale winnaar 35 — winnaar 36.

Woensdag 24 Juli 16.30 uur partij no 35 winnaar 32 — winnaar 33.

Donderdag 25 Juli 16.30 uur partij no. 36 winnaar 31 — winnaar 34.

Zondag 28 Juli 16.00 uur Finale winnaar 36 — winnaar 36.

K.S.C.

Zaterdag: Ecuador — Mobilia.
Zondag: 10 uur: Dos Caminos — Neptunus.
16.15 Dosco — De Stêr
Zonda Athletiekdag op Barber

ONS KONINKRIJK

VRIJHEID EN SAMENWERKING.

Op de Nederland-Indonesische conferentie te Malino, bleek uit de eerste redevoeringen het algemeen verlangen naar vrijheid, maar tevens het verlangen naar samenwerking met Nederland niet alleen voor de overgangsperiode, maar ook nadat het zelfbeschikkingsrech t verkregen zou zijn.

De Republikeinse journalisten waren zeer verbaasd over het feit dat iedereen volledig vrij was om te zeggen wat hij wilde, en zelden dat de openhartige meningsuitingen op de Couferentie van Malino een prettige sfeer schiepen.

Toch blijft de Indonesische pers in het algemeen de conferentie afkeuren en het Republikeinse Nieuws Agentschap Antara noemde het zelfs „een reusachtige zwendel."

NAAR NEDERLAND.

De commandant der Britse troepen in Nederlanls-Indië per Skymaster naar Nederland vertrokken en is gisteren op Schiphol geland. Hij zal in Nederland besprekingen voeren.

TOT ZINKEN GEBRACHT?

Het Republikeinse Nieuwsagentschap Antara heeft een bericht verspreid, dat een schip, dat de Indonesische vlag voerde door de Nederlandse Marine tot zinken is gebracht, waarbij 82 man omgekomen zouden zijn. Van Nederlandse zijde wordt dit bericht echter tegengesproken.

NOORDERSLUIS WEER N GEBRUIK.

De Noordersluis te IJmuiden is nu weer geheel hersteld en om half vier Vrijdagmiddag stoomde de „Oranje", het eerste zeeschip wat van deze sluis gebruik gemaakt heeft sinds 1939, binnen. De 800 gerepatrieerden en de 400 leden bemanning keken vol belangstelling naar de heropening van de grootste sluis ter wereld toe.

FILM

WEST END.

Over 21. Als men deze leeftijd gepasseerd is kan men weinig meer in zijn verstand opnemen. Een hoofdredacteur (Alexander Knox), die besloten heeft tijdens de oorlog in het leger te gaan, moet bewijzen dat deze stelling niet opgaat. Zijn echtgenote (Irene Dunne) die ook schrijverstalent heeft staat hem door dik en dun bij wanneer hij op de kaderschool komt, doch de uitgever (Charles Coburn) van de „Boletin"—zoals de krant heet—doet tegelijkertijd hardnekkige pogingen om zijn hoofdredacteur terug te krijgen. Hij zal anders verplicht zijn de krant te verkopen. Hoe het verhaal zich grotendeels in een kleine bungalow ontwikkelt moet men maar gaan zien. Het komt ons echter voor, dat de rol van soldaat Alexander („Wilson") Knox niet erg ligt en hij eerst recht in zijn element komt wanneer hij tegen het einde een toespraak mag houden.

Recht en Rechtsschending

Nederland op de tweesprong.

door

PROF. MR. G. RUSSEL.

Er is een nieuwe regering en de besprekingen met de partijleiders zijn beëindigd. De kloof tussen volk en regering kan thans overbrugd worden.

Het Kompas publiceerde van de hand van Prof. Mr. G. Russel, hoogleraar aan de Universiteit te Nijmegen bijgaand artikel, dat wij om zijn belangrijke inhoud meenden onzen lezers niet te mogen onthouden, mede in de verwachting, dat dit beroep op recht en rechtszekerheid door een ieder zal worden verstaan.

De Biezondere Raad van Cassatie heeft op 5 December 1945 een thans gepubliceerd arrest gewezen, waarin hij de wettigheid aanvaardt van het Besluit Buitengewoon Strafrecht en het Besluit op de Biezondere Gerechtshoven. Aan deze Besluiten en aan het Besluit Buitengewone Rechtspleging ontlenen de Biezondere Gerechtshoven en de Biezondere Raad van Cassatie, naar de letter, hun bevoegdheden. Deze drie Koninklijke Besluiten van 22 December 1943 D 61, 62 en 63 schuiven de meest principiële bepalingen van onze strafwetgeving ter zijde, zonder dat zulks door den in de grondwet aangewezen wetgever is goedgekeurd. Ook thans, meer dan een jaar na de bevrijding van geheel Nederland in Europa, heeft de regering de Staten-Generaal niet in de gelegenheid gesteld hun mening behoorlijk kenbaar te maken over de betreffende onderwerpen.

Niemand kan verwacht hebben, dat enig Biezonder Gerechtshof of dat de Biezondere Raad van Cassatie de onverbindbaarheid van een dezer besluiten zou erkennen, daar dit zou betekenen, dat zij niet de bevoegdheid hebben over de te berechten misdrijven vonnis te vellen en zij zelfs niet een wettige rechterlijke functie in die Hoven bekleden. Het enkele feit, dat de leden zitting hebben in die Hoven, betekent, dat zij de Kroon bevoegd achten ter zijde te stellen of te laten allerhande bepalingen der Grondwet, der Wet houdende algemene bepalingen van het Koninkrijk, het Strafwetboek, het Wetboek van Strafvordering en andere wetten, die grondregelen voor de veiligheid en bescherming der burgers tegenover de Regering bevatten. Die leden zijn integere personen.

Welke wetsbepalingen door het zg. Staatsnoodrecht werden ter zijde gesteld.

De regering heeft zich steeds op het staatsnoodrecht beroepen om te rechtvaardigen, dat zij in flagrante strijd handelde onder meer met de navolgende principiële wetsbepalingen:

1. De wetgevende macht wordt gezamenlijk door den Koning en de Staten-Generaal geoefend (artikel 112 der Grondwet);
2. Door den Koning worden algemene maatregelen van bestuur vastgesteld. Bepalingen door straffen te handhaven, worden in die maatregelen niet gemaakt, dan krachtens de wet. De wet regelt de op te leggen straffen (artikel 57 Grondwet);
3. De wet verbindt alleen voor het toekomende, en heeft geen terugwerkende kracht (artikel 4 Wet houdende algemene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk — wet A.B.);

Een wet kan alleen door een latere wet, voor het geheel of gedeeltelijk haar kracht verliezen (artikel 5 A.B.);

4. De rechterlijke macht wordt (onverminderd het rechtsgebied over bepaalde onderwerpen bij de Grondwet of bij andere wettelijke bepalingen aan biezondere colleges toegekend) geoefend door: de kantongerechten, de arrondissementsrechtbanken, de gerechtshoven, de Hoge Raad (artikel 1 Wet op de samenstelling der rechterlijke macht en het beleid der justitie);
5. Geen feit is strafbaar dan uit kracht van een daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling. Bij verandering in de wetgeving na het tijdstip waarop het feit is begaan, worden de voor den verdachte gunstigste bepalingen toegepast (artikel 1 Wetboek van Strafrecht). Het W.v.S. noemt limitatief de misdrijven en overtredingen met de straffen die daarop staan.
6. Strafvordering heeft alleen plaats op de wijze bij de wet voorzien (artikel 1 Wetboek van Strafvordering, dat zeer uitvoerig de uitsluitende wijze regelt, waarop de strafprocedure geschieden moet);
7. Geen belastingen kunnen ten behoeve van 's rijks kas worden geheven, dan uit kracht van een wet (artikel 181 Grondwet);
8. Tal van wetten, welke de rechten van burgers regelen met betrekking tot hun vermogen, de verplichtingen van de Nederlandse Bank of van de Staat ten aanzien van uitgegeven bank- en muntbiljetten en andere burgerlijke en staatkundige grondregels, zijn op de meest grove en cynische wijze door de vroegere Nederlandse regering te Londen en door de huidige regering geschonden.

Hier behoef ik slechts te wijzen op het geheel der zogenaamde Herstelwetgeving, de behandeling en berechting der zogenaamde politieke delinquenten, de financiële maatregelen, met inbegrip van de geldzuivering.

Wat in het vergeetboek raakte.

Daarbij gaan de gedachten terug tot de 148 jaren geleden op 1 Mei 1798, geproclameerde Staatsregeling van 1798, welke verklaart: „dat het voorname bederf van alle Regeringen gelegen is in de miskenning der natuurlijke en geheiligde rechten van den Mens in Maatschappij".

De totalitaire, dictatoriale regering van vandaag komt wel in heftige botsing met de democratische rechten van 1798, want de Staatsregeling verklaarde 148 jaar geleden, dat alle burgers zonder onderscheiding van geboorte, bezitting, stand of rang, een gelijke aanspraak op de voordelen der Maatschappij hadden, dat ieder burger volkomen vrij was, om te beschikken over zijn goederen, inkomsten en de vruchten van zijn vernuft en arbeid (artikels 3 en 4). „Alles, wat overeenkomt met de onvervreemdbare rechten van den Mens in de Maatschappij, kan door geen Wet verboden worden. Zij beveelt, noch laat toe, hetgeen daarmede strijdig is" (artikel 5).

Onze laatste en tegenwoordige regering schonden stelselmatig, zelfs zonder wet, die onvervreemdbare rechten. Artikel 6 hield aan iedereen voor: „Alle de plichten van den Mens in Maatschappij hebben hun grondslag in deze heilige wet: Doe een ander niet, hetgeen gij niet wenst, dat aan u geschiede. Doe aan anderen, te allen tijde, zo veel goeds, als gij in gelijke omstandigheden, van hen zoudt wensen te ontvangen."

Wat denkt de Biezondere Raad van Cassatie hiervan.

De Biezondere Raad van Cassatie oordeelt in het genoemde arrest, dat tijdens de vaststelling der Koninklijke Besluiten D 61 en 62 (voor D 63 geldt hetzelfde) als gevolg van de bezetting van het Rijk in Europa en de verplaatsing van de zetel der regering, de feitelijke onmogelijkheid bestond van gemeen overleg tussen Koning en Staten-Generaal en dientengevolge een noodtoestand was ontstaan, die oefening voor de wetgevende macht door den Koning-alléén rechtvaardigde. De Raad meent, dat de rechter niet mag beoordelen „de doelmatigheid der tot stand gebrachte regelingen", maar uitsluitend de vraag „of de noodtoestand het ter hand nemen van de materie door de regering rechtvaardigt". Derhalve is voor de Raad het criterium uitsluitend of een noodtoestand rechtvaardigde, dat de regering een onderwerp regelde, dat volgens de grondwet buiten 's regerings bevoegdheid ligt; is dit eenmaal bevestigend beantwoord, dan kan de regering alle grondwettelijke en wettelijke bepalingen, die de „beveiliging van persoon, leven, eer en goederen, en bescherming van verstand en zeden" (Staatsregeling 1798) betreffen uitschakelen, zoals zij grondig heeft gedaan.

Deze motivering van de Biezondere Raad van Cassatie is niet een minder gelukkig gekozen redactie doch een zorgvuldig gekozene. Zij wordt nog toegelicht door de volgende argumentering: „dat toch in verband met de door den gewonen wetgever niet voorzienbare gebeurtenissen en gedragingen bij en gedurende de bezetting en de daardoor bij de bevolking gewekte verbittering in verband ook met de biezondere aard en het grote aantal der toen gepleegde strafwaardige handelingen in het belang der openbare orde, rust en veiligheid moest worden voorzien in een snelle en goede berechting, waarvan de materie der eventuele uitbreiding en verscherping der strafmaatregelen een onderdeel vormt."

Hier worden aan gestelde wraakgevoelens der bevolking onze Grondwet en wetten opgeofferd. Van de genoemde artikelen 1 Wetboek van Strafrecht en 4 en 5 Wet A.B. verklaart de raad dat zij „weliswaar een waarborg vormen voor de vrijheid der staatsburgers in de regeling van hun gedrag binnen de grenzen van het recht, maar geen vrijheid kunnen scheppen voor het in abnormale tijden plegen van handelingen, die ieder normaal burger kan begrijpen als ongeoorloofd en misdadig, daar zij de veiligheid zelfs het bestaan van de Staat aantasten, of het recht, de veiligheid, zelfs het leven van medeburgers in gevaar brengen."

Tegen deze motivering kan niet scherp genoeg geprotesteerd worden, daar zij elke bepaling van grondwet of van wet alle kracht kan ontnemen en aan elke regering de gelegenheid geeft tot de meest volslagen willekeur.

Voldoende bekend is bovendien, dat het Wetboek van Strafrecht op zeer ruime schaal strafbaar stelt met levenslange gevangenisstraf, gevangenisstraf van 20, 15, 12, 6 en 5 jaren en een combinatie van jaren, tal van misdrijven tegen de veiligheid van de Staat, tegen de Koninklijke waardigheid, tegen hoofden en vertegenwoordigers van bevriende staten, betreffende de oefening van staatsplichten en staatsrechten, tegen de openbare orde. Samenspanning en poging in verband met dergelijke misdrijven, zijn eveneens zwaar strafbaar gesteld. Elke handeling bijvoorbeeld, welke ten doel heeft het Rijk in of buiten Europa geheel of gedeeltelijk onder vreemde heerschappij te brengen of een deel daarvan af te scheiden en elke handeling die tot zulk een gevolg heeft geleid, dan wel is te beschouwen als een poging daartoe, is strafbaar met maximaal 20 jaren (artikel 93). Met gevangenisstraf van ten hoogste 15 jaren wordt gestraft hij die opzettelijk, in tijd van oorlog, den vijand hulp verleent of de staat tegenover den vijand benadeelt; soms is de maximumstraf 20 jaar.

De gewone rechterlijke macht kan met deze en andere bepalingen uit ons Wetboek van Strafrecht zodanig werken, dat vrijwel alle ernstige feiten kunnen worden getroffen. De Duitsers, die onze vijanden waren, hebben jaren lang onze vrijheden geschonden en onze wettelijk gewaarborgde rechten niet geëerbiedigd.

Naar buiten hebben het hardst daartegen geroepen zij, die thans de regering vormen, de nieuwe rechterlijke colleges hebben ingesteld en de leden hebben benoemd. De Romeinse geschiedschrijver Tacitus zeide over zulke „vrijheidshelden": „Om de regering omver te gooien schermen zij met het woord vrijheid; hebben zij de regering eenmaal omvergegooid, dan knechten zij de vrijheid."

Hoe komt de regering er toe?

Waarom heeft de Londense regering eigenmachtig zulk een ingrijpende „Herstel"-wetgeving gemaakt? Is het teneinde een volledige dictatuur te kunnen oefenen na de bevrijding over een argeloze bevolking, die niet wist en thans nog niet begrijpt, dat zij tot nog toe onder een volslagen willekeur heeft geleefd?

De mogelijkheid daartoe heeft de Londense Divisional Court geschapen, toen dit op 23 Mei 1941 besliste, dat Staatsnoodrecht toeliet bij Koninklijk Besluit bindende voorschriften, door straffen gesanctioneerd, te geven, welke volgens de Nederlandse Grondwet alleen door Koning en Staten-Generaal samen mogen uitgevaardigd worden. De Nederlandse regering heeft van die beslissing gebruik gemaakt om tot op heden de meest uiteenlopende zaken bij Koninklijk Besluit en daarop steunende Ministeriële Resoluties te regelen.

Het Koninklijk Besluit van 3 Augustus 1945 (Machtigingsbesluit Geldzuivering), in zich onwettig, is door den minister van financiën bovendien gebruikt om vrij geld, dat uitgeleend wordt onder hypothecaire zekerheidsstelling, te blokkeren. In Juridische tijdschriften is er terecht op gewezen, „dat de maatregel een nieuw geval van misleiding oplevert, waaraan het Nederlandse volk bij de geldzuivering is blootgesteld" en de ministeriële maatregel zonder bevoegdheid daartoe de wettigheid van het betaalmiddel inperkt en de private eigendom aantast.

Een juridisch schrijver verklaart, dat de ministeriële beschikking bovendien „een waardeloos prul is", waarbij hij de wens uitspreekt, „dat het maken van dergelijke beschikkingen nog eenmaal strafbaar moge worden gesteld."

(Zie weekblad voor Privaatrecht, Notarisambt en Registratie, nos. 3926 en 3928).

De gewone rechterlijke macht gaat ook al de richting uit, dat de regering op grond van staatsnoodrecht bevoegd was wettelijke regelingen te maken. De rechtbank te Rotterdam besliste op 28 Maart 1946, dat het Tijdelijk Persbesluit als een regeling van staatsnoodrecht de kracht van een wet in formele zin heeft en verbindend is, en dat de rechter het niet mag toetsen aan wet of Grondwet.

Er is nog meer.

Algemeen verzetten de financiële kringen zich tegen de inhoud en het feit van uitvaardiging van de Beschikking Beursverkeer 1946, welke een nieuw staaltje is van de wijze waarop de minister van financiën onwettige beschikkingen uitgeeft, welke de pretentie hebben algemeen bindende kracht te bezitten. Hetzelfde verschijnsel ziet men ten aanzien van de Deviezenbekendmakingen 7|46, 8|46 en 9|46, op 15 April 1946 door de Nederlandse Bank in opdracht of met machtiging van een zestal ministers uitgevaardigd op grond van het Deviezenbesluit 1945. Alsof er in April 1946 en thans nog staatsnoodrecht bestond, worden nog steeds algemeen bindende regelen gegeven bij beschikkingen van ministers of van de Nederlandse Bank, omdat op 10 October 1945 als staatsnoodrecht een Koninklijk Besluit (Deviezenbesluit) is verschenen, dat zelf reeds onwettig, immers niet door staatsnood gedekt was.

De bewering, dat een onder staatsnood uitgevaardigd K.B. blijft bestaan tot dat het formeel is ingetrokken door een latere „wet" (inbegrepen K.B.) is onhoudbaar; de uitvaardiging van bindende voorschriften in April 1946, zich baserend op een K.B. van October 1945, is een aanfluiting van de grondwettelijke rechten. Het herstel dat geduldigd wordt, is op de zo voorelijke Duitse leest geschoeid; wat den vijand kwalijk werd genomen in oorlogstijd, meet de regering zich als zogenaamd rechtmatig aan in vredestijd tegenover de eigen onderdanen.

Nooit is er een zo enorme golf van willekeur en onrecht in allerhande vormen over ons land als sedert de bevrijding, eerst van het Zuidelijke gedeelte van Nederland, vervolgens van het overige land. Bruut geweld in en buiten de interneringskampen en andere plaatsen van vrijheidsberoving, geraffineerde rechts- en wetsschendingen bovendien, volgden elkaar in versnelde mate op. De slechtste eigenschappen, die een individu, een regering en een volk kunnen aankleven, zijn over ons heengegaan. De geschiedenis zal een onverbiddelijke veroordeling over dat alles moeten vellen.

Nog eens de Hoge Raad.

Laat ons niet wanhopen; de eerlijken en goeden kunnen door plichtsbetrachting en opoffering veel herstellen. De Hoge Raad heeft nog geen beslissing gegeven. Dit college verkeert wel in een zeer eigenaardige dwangpositie onder de huidige regering. Het Hoge College voor de Rechterlijke Macht immers heeft op grond van het Zuiveringsbesluit Rechterlijke Macht ambtshalve een onderzoek trachten in te stellen naar „de bezwaren ingekomen tegen het algemeen beleid van de Hoge Raad der Nederlanden en zijn leden tijdens de bezetting." De Hoge Raad heeft echter aan het Hoge College doen weten, dat zijn vóór Mei 1940 benoemde leden reeds waren gezuiverd door minister Gerbrandy in Juni 1945 en later nog eens door de regering-Schermerhorn in October 1945. De Hoge Raad deelde tenslotte mede, dat hij er niet over dacht zich voor de derde maal aan een zuivering te onderwerpen. Het Hoge College voor de Rechterlijke Macht ging voor dat antwoord opzij.

De Hoge Raad heeft volkomen gelijk, dat hij geen derde zuivering heeft aanvaard; hij had echter ook de tweede en de eerste zuivering moeten afwijzen. De raadsheren van en de procureur-generaal bij de Hoge Raad zijn door de Koningin voor hun leven aangesteld; bij het bereiken van de volle ouderdom van 70 jaren verleent de Koningin hun ontslag met ingang van de eerstvolgende maand. De Hoge Raad neemt in eerste en laatste ressort kennis van de ambtsmisdrijven en ambtsovertredingen begaan door de leden der Staten-Generaal, de ministers, de gouverneurs-generaal in de Koloniën en bezittingen des Rijks in andere werelddelen, de leden van de Raad van State en de commissarissen der Koningin in de provinciën; cassatie is tegen de arresten van de Hoge Raad niet toegelaten. Dat alles bepaalt de Wet op de Rechterlijke Organisatie.

De regering, welke geen bevoegdheid had, langs welke weg ook, een lid van de Hoge Raad te ontslaan, de regering, welker leden (ministers) zelf wegens eventuele ambtsmisdrijven voor de Hoge Raad terecht staan, heeft de Hoge Raad tweemaal gezuiverd! Het is te betreuren, dat het hoogste rechtscollege niet voet bij stuk heeft gehouden tegen de regering en het Militair Gezag en de handelingen dier organen niet stelselmatig onwettig heeft verklaard. Dan konden de rechtzoekenden thans met hoop en vertrouwen tegen de vreselijke dictatuur der regering hulp vinden.

Steeds heb ik de tegen de Hoge Raad gepubliceerde aanvallen van enige hoogstaande juristen zeer betreurd. De aangevoerde bezwaren blijf ik onjuist achten; zij hebben bovendien de positie van de Hoge Raad tegenover de dictatuur der regering verzwakt. Een goede rechtspraak is het veiligste bolwerk tegen tyrannie, zoals deze in Nederland heerst. Montesquieu, wiens leerstellingen thans wel hevig worden geschonden, zegt met juistheid: „Il n'y a point de plus cruelle tyrannie, que celle qu'on exerce à l'ombre des lois, et avec les couleurs de la justice."

Moge de Hoge Raad ons uiteindelijk toch nog het Recht terug geven, eventueel via de Wet op de Ministeriële Verantwoordelijkheid van 1855, volgens welke vijf Kamerleden bij de Tweede Kamer een voorstel van wet aanhangig kunnen maken om den procureur-generaal bij de Hoge Raad op te dragen ambtsmisdrijven van ministers te vervolgen.

Hier heeft men het brandende wrak van een autobus, waarmede zeven honkbal-spelers omkwamen, toen zij van een helling in de Smoqualmie Pas in de staat Washington afrolde.

NIEUWS van OVERAL

PALESTINA GEEN ARABISCH LAND.

Men kan eenieder horen herhalen dat Palestina een land is, waarin de Arabieren gedurende vele eeuwen geleefd, gewerkt en gewoond hebben. Niemand, zo merkt Ernst Frankenstein op, neemt zich de moeite na te gaan of dit een steekhoudend argument is. Het is echter een vaststaand feit, zo vervolgt hij, dat Palestina nooit meer dan een dunne laag van Arabische bevolking heeft gehad en slechts 437 jaar van Arabische overheersing in de drieduizend jaar van zijn geschiedenis. Want slechts gedurende een korte tijd na de Arabische verovering is het land onderworpen geweest aan vreemde Arabische overheersers en een regerende klasse van Arabieren, namelijk van 634 tot 1071.

Het land is vervolgens door verscheidene volkeren achtereenvolgens veroverd en onderdrukt, zoals door de Seldjugs, de Koerden, de Kruisvaarders, de Egyptische Mameloeks, en tenslotte door de Ottomaanse Turken. Nooit heeft na het jaar 1071, dat is in de laatste 870 jaar, een Arabische overheersing in Palestina bestaan. De Egyptische kaliefen, die het land in 1071 aan de Seldjug Turken verloren, zijn de laatsten, die nog Arabische regeerders kunnen worden genoemd. Sinds hun nederlaag is de Arabische regering nooit in het land hersteld. Ter verduidelijking nog de volgende opmerkingen.

Palestina was nog een bloeiend land toen de Arabieren het veroverden. Dezen waren geenszins talrijk en wensten alleen de bevolking te bekeren, die na de oorlogen met de Byzantijnen en de Perzen en daaruit voortvloeiende veranderingen van regering en godsdienst, niet meer tot enige weerstand in staat waren. De verovering werd niet gevolgd door Arabische immigratie op grote schaal, aangezien de Ar... bische nomaden er niet voor ve... den zich in dit land te vestig... Wat er aan Arabieren was we... in de volgende 870 jaar v... vreemde overheersing, oorlo... voering, invasies van barbare... moordpartijen en afslachting... van de bevolking op grote scha... vrijwel geheel uitgeroeid. T... bijvoorbeeld de kruisvaarders ... 1099 Jeruzalem innamen we... de gehele Moslem-bevolki... van ongeveer 70,000 zielen o... de kling gejaagd. Elke volge... verandering werd door soort... lijke totalitaire maatregelen g... kenmerkt.

De gehele geschiedenis v... Palestina is een ononderbrok... opeenvolging van willekeuri... vernieling en moord, welke t... slotte het land heeft gereduce... tot een droge, onherbergza... en vrijwel lege woestijn.

Toen in de negentiende eeu... de oorlogen en de afslachting... ophielden waren land en bev... king beiden uitgeput. Onder de... omstandigheden moet het w... duidelijk zijn, dat geen aanzie... lijk deel der bevolking nog sta... uit de tijd der Arabische ove... heersing.

De Arabische bevolking kw... om in oorlogen, afslachtingen e... epidemieën, werd verkocht a... slaven of stierf van uithongeri... terwijl de leegten werden opge... vuld met vreemde soldaten: o.... Turken, Negers, Berbers, Sl... ven, Grieken, Koerden, Geo... giers kwamen achtereenvolge... zich in het land vestigen. Op h... eind van de achttiende eeuw w... het land vrijwel ontvolkt, en ... bevolking bleef minderen in g... tal tot 1882. Toen begon d... Joodse kolonisatie en toen oo... kwamen weer Arabieren in gro... ten getale het land binnen, di... echter niet hadden willen ko... men, zolang als zij zelf het lan... in cultuur zouden hebben moe... ten brengen. Aldus is de band die de Arabieren aan Palestin... bindt, slechts een mythe, waar... van het land, waarin zij, vóórda... zen door geschiedenis en statis... tiek, en tevens door hun totale onverschilligheid ten opzichte van het land, waarin zij, vóór het de Joodse kolonisatie begon, niets tot stand hebben gebracht. (Persdienst voor het Palestina Comité voor Curaçao).

MINISTER VAN MARINE.

Het Vrije Volk schrijft:

Voor de portefeuille van Marine is in het nieuwe kabinet nog geen minister aangewezen. En dat is misschien nog zo kwaad niet. Nu zal immers de bezetting van deze post niet tot de zorgen van één kabinetsformateur behoren, maar onderwerp worden van bespreking in de ministerraad. De keuze van een minister van Marine is in deze tijd, nu de zo duur verworven vrede in alle landen gebruikt wordt voor een intensieve bewapening, van betekenis. Want hoezeer wij er ook van doordrongen zijn, dat internationale verplichtingen ook voor Nederland militaire consequenties hebben, deze consequenties hebben grenzen.

Er ligt een vlootplan gereed dat acht kruisers, vier carriers, 36 jagers, drie moederschepen en drie tankers omvat, dat zijn drie smaldelen en een reserve. En dan zullen we een duikbootplan nog tegemoet kunnen zien. De uitvoering van deze plannen zal kapitalen kosten. Waar die kapitalen vandaan moeten komen, weten we niet. We weten alleen, d... ons volk zich nog geruime tijd ontberingen zal moeten getroosten om zonder kleerscheuren door deze tijd heen te komen. Daarom zal het nodig zijn, dat de keu... van een minister van Marine valt op een man, die niet alleen een bekwaam marinedeskundige is, maar die ook beseft, dat Nederland een doodarm land is.